

§ 45.

Naar corporlig Ed i saadanne Tilfælde skal aflægges inden Retten, skal Controlleuren efter at have modtaget sin Anmeldelse tilbage tilligemed Udskrift af det Påserede kunne bestemme til Edens Aflæggelse for sig eller sine Undergivne den for dem beqvemlest beliggende Ret, til hvilken Controlleuren derom har at henvende sig, dog at der gives den Sigtede 8 Dages Varfel til at paahøre Eden.

K. Straffe.

§ 46.

For Overtrædelse af Bestemmelserne i denne Lov bliver at erlægge Mulct fra 1 Rd. til 200 Rd., og saafremt det brugte Redskab er ulovligt, bliver dette at confiskere. Er Forseelsen begaaet med Hensyn til Tilshyret, bliver det Fornødne at berigtige.

De høiere Mulctbeløb blive især at anvende, hvor Forseelsen er begaaet med et af de forskjellige Vaad eller de i § 33 udtrykkelig forbudte Redskaber, eller paa ulovlig Tid eller Sted.

§ 47.

For Tilfidesættelse af de med Hensyn til Tilshyret fastsatte Regler blive Politimesteren og Controlleuren at straffe efter de almindelige Grundsætninger for Embedsforseelser. Dersom Sognefogderne ere forsømmelige eller see gjennem Fingre med de Skyldige, kan der efter Politimesterens Indstilling af Amtmændene dicteres dem Mulct fra 1 Rd. til 10 Rd.

§ 48.

Den ved Forordningen af 15de December 1750 § 25 fastsatte Straf af Tugthuusarbejde for den, der binder Garn med for smaa Måsker, ophæves, hvormod Vedkommende bliver at drage til Ansvar efter Lovgivningens almindelige Grundsætninger om Deelagtighed i en Lovovertrædelse.

§ 49.

Mulcterne tilfalde Angiveren, Sognefogderne og Controllens Personale derunder indbefattede, men hvor der ingen Angiver er, eller naar denne ikke gjør Paastand derpaa, eller

hvis Forseelsen opdaages af Politimesteren, Jurisdictionens Politikaase.

L. Lovens Træden i Kraft.

§ 50.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Marts 1858, dog tilstaaes der til at give de ved nærværende Lov tilladte Fiskeredskaber den befalede forandrede Indretning alle Vedkommende herved en yderligere Frist af 6 Maaneder.

Mottiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

De mange Klager, som navnlig efter Dannelsen af Aggercanalen have været førte over Fiskeriets Forsald i Limfjorden, have hændt Regjeringens Opmærksomhed paa denne Sag. Under de i den Anledning førte Forhandlinger er det fremhævet, at Fiskeriets vedvarende ringe Udbytte ikke maa tilskrives den ommeldte Naturbegivenhed alene, men at det ogsaa har sin Grund i den ringe Skaansomhed, der vises Fiskeyngelen, og at det sikreste og kraftigste Middel til paany at ophjælpe Fiskeriet derfor bestaaer i at træffe saadanne Foranstaltninger, hvorved Udælgelsen af Fiskeyngelen saavidt muligt hemmes. Det vil imidlertid i denne Henseende ikke være tilstrækkeligt at forbyde saadanne Redskaber, hvorved den til Næring ubrugelige Fiskeyngel fanges i massevis og tilintetgøres, saa at den kun kan bruges til Gjødning, men det vil ogsaa være nødvendigt at beskytte Vegetationen paa Fjordbunden, der navnlig for Silden er nødvendig til at affætte sinæg paa og i det Hele er af megen Bigtighed for Yngelens Udvikling. Til disse Punkter er der ogsaa taget Hensyn ved Forordn. af 15de Decbr. 1750, der indeholder Hovedreglerne om Brugen af Fiskeriet i Limfjorden; men skjøndt det næsten eenstemmig erkjendes, at denne Anordning er udarbejdet med megen Omhu og Sagkundskab, og at mange af dens Bestemmelser fremdeles bør blive gjældende, er der dog i de 100 Aar, der ere